

Jeg elskede den frihed jeg havde når vi boede på Nokken. Vi flyttede altid derud omkring 1. maj og hjem igen ca. 15. sept., alt efter hvordan vejret var.

Slaggerbunken måtte jeg jo ikke lege i, så det var godt der var en bagside, som ikke kunne ses fra vores hus. Desværre kunne det så ses på mig i stedet for, men det glemte jeg jo altid.

Jeg husker også noget andet, og det var at Hugo Kjær var ude og sætte drage op på marken med ungerne, og så faldt han i et af sine egne huller (hvor man tømte sin toiletspand), fordi han ikke dækkede dem til med det samme. Det godtede min mor sig meget over, for så kunne han lære det, kunne han.

Ved siden af Hermans hus lå Søfryd, hvor der osse boede nogen børn, Åse og Britta tror jeg, de hed, og der var osse nogen mindre børn. Når vi flyttede på Nokken om sommeren, startede min mor med at afluse de børn samt gøre hovedrent hos fru Henriksen og sprøjte med DDT for lopper, for ikke at vi skulle slæbe utøjet med hjem. Jeg elskede at være hos fru Henriksen og hendes mand, der hed Hans og havde en sofacykel. Hun havde osse en søn der hed Eigil, der havde sejlet med George Stage, men han var voksen. Huset var altid fyldt med hunde – Musse, Kenny og Teddy og sidst var det Rollo, der var der, til jeg blev voksen. Katte var der osse mange af.

Det hus, der lå mellem vores hus og Basses vogn, hed Onkel Toms Hytte, og der boede faktisk et negerpar i nogen år. Det var meget spændende for et barn. Siden boede der osse en køn pige der hed Alice, som blev kæreste med fru Henriksens søn Eigil. Bagefter kom så Ragna og Willy, der var nogen flinke mennesker.

Jeg mener, det var William der byggede "Poppelhuset" og solgte det til Jensens. Konen hed Agnes og var tysker. Der var faktisk mange børn, idet Agnes havde Birthe, Ingeborg, Brigitte (Gitte) og Arvid i forvejen, og fik Irving og Evy med Jensen som jeg ikke kan huske navnet på. Irving var på alder med min lillesøster (52) og Evy var en lille efternøler. Der var ingen David. Jeg tror kun, det var Gitte, der nåede at bo derude af pigerne, for de andre var voksne. William flyttede hen på Strandvejen og var vist lidt ærgerlig, da han så, hvor flot huset blev, da Jensens havde overtaget det. Jeg ved at Arvid er død for mange år siden som ung mand.

Lidt bag de andre huse oppe i svinget i jeres ende, lå et andet hus hvor der først boede nogen der hed Johansen. Det var en mor og en søn der hed John. Hun havde diabetes, og jeg så, når hun kogte sine sprøjter. John Johansen var på alder med min storesøster der er fra 41. Efter dem kom vist Edith og Peter Nyby, med en søn der hed Søren og var en bølle, sagde min mor, for han kørte på knallert. Derefter kom der nogen der hed vistnok Kurt Nielsen med kone og 3 børn, John, Annelise (Søs) og Lajla.

Længere ude boede der osse nogen, hvor børnene hed Røde John og Arne, og der var osse en mindre pige der hed Marianne Hansen. Jeg husker ikke, om det var i samme familie, eller om de bare boede ved siden af hinanden. De boede ud til vandet ved siden af Jørgen, der senere vist havde en blind kone.

Der var ikke vandpost ved Bådklubben, da jeg boede der. Vi måtte helt ud hvor Islands Brygge sluttede og Nokken begyndte og hente det. Der kendte jeg osse nogen børn der hed Annelise og Ditte der havde nogen større brødre.

Der var osse to minkfarme, og på den ene hed de Jacobsen og havde tre børn. Mogens, Palle og vistnok Lea. Da Palle var 9 år, hjalp han sin far med at hakke minkfoder, og Palle mistede sin arm, fordi han fik hånden for langt ned i maskinen. Han fik sat armen af over albuen, men klarede sig fint alligevel.

En dag jeg sad og ordnede papirer med min far, faldt jeg over nogen forsikringspapirer, og spurgte min far, hvad det var. Han grinede og sagde: Jeg kom sgu til at brænde Bentes hus af. Så måtte jeg lige have historien. Min far var ved at brænde af i sin tønde, da det begyndte at brænde i græsset, og han gik ind for at hente en skovl, så han kunne slukke det. Men da han kom ud, havde det allerede bredt sig over til Bentes hus. Hvor meget ved jeg ikke, men jeg formoder det hele brændte inden brandvæsnet kom. Min far var heldigvis forsikret, så hun fik erstatning. Min far sagde, at hun fik så meget, at hun købte hus et andet sted, og så var han fri for hende. Jeg tror ikke, han brød sig om hende. Jeg kendte hende ikke.